

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának Budapesten, 1934. évi április hó 11-én az Egyesület székházában tartott rendes üléséről felvett jegyzőkönyv-kivonata

Megjelentek: báró Waldbott Kelemen elnök, Térfi Béla és gróf Teleki József alelnökök, Bíró Zoltán ügyvezető, dr. Ajtay Sándor, gróf Andrassy Sándor, Beyer Jenő, Czillinger János, gróf Esterházy Móric, gróf Festetich Kristóf, Földváry Miksa, Nagyszalánczy Brunó, báró Inkey Pál, Ivanich Ferenc, Kallivoda Andor, dr. Karafiáth Jenő, gróf Károlyi Gyula, Kovács Gábor, Kozma István, gróf Mailáth György, Matusovits Péter, Mihalovich Sándor, Molcsányi Gábor, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, báró Prónay György, báró Prónay Gábor, Rimler Pál, Rónay György, gróf Széchenyi Károly, Takách Zsigmond, Urbansek Ignác, Véssey Ferenc, Véssei Mihály, Vuk Gyula, gróf Zelenski Róbert igazgató választmányi tagok s Lengyel Sándor segédtitkár.

Báró Waldbott Kelemen elnök akadályoztatása miatt Térfi Béla alelnök foglalja el az elnöki széket.

Térfi Béla elnök: Van szerencsém a megjelent urakat üdvözölni és az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának a mai napra kitűzött ülését megnyitani.

Megállapítom, hogy az igazgató-választmányi ülés határidejéről a választmányi tag urak szabályszerű időben értesítést kaptak és hogy az ülés a megjelent tagok számára való tekintettel, határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: Ajtay Jenő, báró Biedermann Imre, Fiedler Jenő, gróf Keglevich Gyula, ifj. gróf Mailáth József, herceg Montenuovo Nándor, Onczay László, Papp Béla, Papp-Szász Tamás, Zügn Nándor választmányi tag urak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Nagyszalánczay Brunó és Beyer Jenő választmányi tag urakat kérem fel.

Ülésünk tulajdonképpeni tárgya a földművelésügyi miniszter úrnak az Erdőbirtokosok és Fakereskedők Faforgalmi Rt. ügyében az egyesülethez intézett leirata.

Magát a leirat szövegét a választmányi tag uraknak megküldöttük és egyúttal megküldöttük az általános erdőgazdasági bizottságnak a leirattal kapcsolatosan teendő felterjesztésre vonatkozó javaslatát is.

A javaslatot az ügyvezető úr fogja ismertetni, természetes dolog azonban, hogy a bizottsági javaslat sem a hozzászólást, sem pedig a választmánynak esetleg a bizottsági javaslaton túlmenő, vagy attól eltérő állásfoglalását nem gátolja.

Az ügyvezető egyúttal tájékoztatni fogja a t. igazgató-választmányt a múlt évről befutott készletbejelentésekről is, valamint a szállítási igazolványok kiadásánál eddig követett eljárásról.

Felkérem az ügyvezető urat, hogy jelentését előterjeszteni szíveskedjék.

Bíró Zoltán ügyvezető mindenekelőtt az egyesület anyagi helyzetét ismerteti. 1934. évi január hó 1-től április hó 10-ig terjedő időben 12.093 P 22 fillér bevétellel szemben 13.160 P 28 fillér volt a kiadás. Az 1067 P 06 fillér hiány előreláthatólag minden nehézség nélkül fedezhető lesz.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető jelenti, hogy a földművelésügyi miniszter úr 1934. évi 11.887. számú rendelete a román tűzifa részére kijelölt tiszántúli területre irányuló magyar tűzifaküldeményekre vonatkozó rendelkezéseket 1934. évi április hó 1-től kezdődőleg hatályon kívül helyezte és az ország egyéb területére életbeléptetett szállítási igazolványok hatályát erre a területre is kiterjesztette.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető ezután a m. kir. kereskedelemügyi miniszter urnak a M. Kir. Államvasutak talpfaverseny tárgyalásai tárgyában a földművelésügyi miniszter úrhoz intézett átiratát ismerteti, amelyben közli a M. Kir. Államvasutak igazgatóságához intézett felhívását, hogy a talpfabeszerezések tekintetében felmerült kívánságokat jóindulatú mérlegelés tárgyává tegye és amennyiben az Államvasutak anyagi érdekeinek sérelmé nélkül lehetséges, a jövőben a benyújtott ajánlatokat, alkudozások mellőzésével, a gazdasági sorrend betartásával bírálja el.

Örvendetes tudomásul szolgál.

Ügyvezető ezután az 1934. évi április hó 10-ig bejelentett tűzifa-készletek és addig kiadott szállítási igazolványok adatait ismerteti.

Bejelentettek összesen: 23.359·5 vagon 1932—1933. évi termelésű belföldi tűzifát és 2386·5 vagon idei téli termelésű akácfa. Ezekre ki lett adva összesen 4708 vagonra igazolvány, amelyből 571·5 vagonra szóló a Faforgalmi Rt. kezén van.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető ezután a Tűzifa Szállítási Igazolványok Kirendelt-sége által az igazolványok kiszolgáltatása terén követett eljárást

röviden ismerteti. A márciusi csonka hónapra a bizottság javaslatára a készletek 15%-ára adott a F. M. igazolványt. Mivel azonban a Faforgalmi Rt. ezt a mennyiséget március hó végéig értékesíteni és lehívni nem tudta, az áprilusra kiadható igazolványok számát a F. M. 6%-ban állapította meg. Az összesen 21%-ból 6% Budapest és környékére, 15% pedig az ország többi részére szől. A bizottság egyúttal javasolta a F. M.-nek, hogy mihelyst a Faforgalmi a 21%-ot meghaladó igazolványt vesz igénybe, a folytatólagos kiadást a kívülállók részére is azonnal engedélyezze. Ma még mintegy 3 napot vesz igénybe az összes igénylések kielégítése, de reméli, hogy egy hónapon belül annyira tökéletes lesz az eljárás, hogy az igazolványokat már a bizottság döntése utáni napon expediálni fogják.

Ügyvezető ezután a földművelésügyi miniszter úrnak a külföldi tűzifa behozatalának lebonyolítása és a magyar termelésű tűzifa felvásárlása tárgyában az egyesülethez intézett 10.975—1934. számú leiratára vonatkozó bizottsági javaslatot olvassa fel.

A bizottság javaslata a következő:

„A bizottság elsősorban rá kíván mutatni arra, hogy a hivatalos lapban megjelent rendelet szövege nem fedti teljes mértékben az egyesületnek leadott kivonatos másolatot.

Így különösen a hivatalos lap által közölt rendeletben nincs meg a feltétlen kapcsolat a behozatali monopólium és a magyar fára vonatkozó felvásárlási kötelezettség között.

A bizottság ezért célszerűnek tartaná, ha az egyesület a felterjesztésben erre is rámutatna.

Magát a felterjesztés részleteit illetőleg a bizottság a következőkre hívja fel az igazgató-választmány figyelmét.

A leirat 1. pontjának második bekezdése a Részvénytársaságot a hazai tűzifa értékesítése tekintetében számszerű korlátokhoz is köti, amivel szemben a külföldi tűzifa eladásánál mennyiségi korlátozás nincs.

Mivel ezek szerint a Faforgalmi Rt. az import tűzifát akár 1 va-gónos tételekben is árusíthatja, ellenben a belföldi tűzifából 25, 50, illetőleg 100 normál kocsirakománynál kisebb tételt nem adhat el, a bizottság ebben a magyar tűzifa értékesítésének megnehezítését látja s célszerűnek tartaná, ha az igazgató-választmány ebből a szempontból is legalább is az egyenlő elbánás elvét kérné alkalmazni mindkét faanyagra.

A leirat 4. pontjában foglalt garancia nem teljesen világos, mert csak a vételi szerződésekből eredő követelések, illetőleg fizetési kötelezettségekért vállalnak a bankok eszerint garanciát.

A bizottság nem látta tisztázottnak azt a kérdést, hogy vajjon ez a készfizei kezeség kiterjed-e arra a károsodásra is, amelyik a birtokost abban az esetben éri, ha a szerv vonakodik valamely felajánlott készletet megvásárolni.

Ugyancsak tisztázatlannak látja a bizottság azt a kérdést is, kiterjed-e ez a készfizetői kezesség a Részvénytársaságra esetleg kiszabandó bírságokra is.

A leirat 6. pontjában sajnálattal nélkülözi a bizottság a budapesti piacra vonatkozólag eddig megszabott korlátozást.

Tekintettel arra, hogy egyébként a magyar fa területi védelmét már az engedélyokiratban is fenntartotta a kormányzat, szükségét látja a bizottság annak, hogy az egyesület a beadandó felterjesztésben kérje a budapesti piacra vonatkozó korlátozásnak ebbe az okiratba leendő felvételét is.

A leirat 13. pontjának utolsó bekezdése megkívánja, hogy az első (60 pengős) előleget meghaladó további előleg folyósítása esetén „az erdőbirtokos, illetőleg a fatermelő tartozik köztartozását a Részvénytársaságnak hiteles módon kimutatni”.

A bizottság ezt az általános kitélt aggodalommal látja, mert hiszen ennek az alapján a vállalat azt is kívánhatná a birtokostól, hogy az ország összes pénzügyigazgatóságaitól hozzon erre vonatkozó bizonyítványt.

Szükségesnek tartja ezért a rendelkezés olyértelmű kiegészítését, hogy a birtokos a köztartozásokat az eladott tűzifa készletezési helye szerint illetékes községi előljáróság bizonyítványával legyen köteles igazolni.

A leirat 16. pontjának első és második bekezdése a lehívás, illetőleg átvétel végső határidejét van hivatva megszabni.

A bizottság megállapítása szerint ez a két pont oly módon van megszövegezve, hogy véglegesen megállapított (fix) határidőt maga a rendelkezés nem tartalmaz.

Az eredeti engedélyokirat a meghosszabbítást, mint jogot utalta az Országos Fagazdasági Tanács hatáskörébe, amivel szemben a leirat ezt már mint a Fagazdasági Tanács kötelezettségét állítja be, és pedig anélkül, hogy egy végső határidőt is megszabna.

A bizottság javaslata az, hogy a 16. pont második bekezdésében a „megfelelően” szó helyett „legfeljebb 3 hónappal” kitélt kerüljön, amely esetben a vállalkozás a termelést követő év október végéig volna feltétlenül köteles a megvásárolt tűzifát lehívni.

Ez a megoldás nem állana eilentétben azokkal az érdekekkel se, amelyek a piac napi szükségletének szárazfával való ellátásához fűződnek.

A leirat 20. pontjára vonatkozólag a készfizetői kezesség megállapításának hiányosságára már a 4. pontnál rámutattunk, s a továbbiakban a bizottság csupán a 27. pont hiányosságára kíván rámutatni.

Egyáltalán nincs ugyanis ebben a pontban körülírva az, ki állapítja meg bármely rendelkezésről, illetőleg a szabályoktól való eltér-

résről azt, hogy ez „a Részvénytársaság tűzifa-átvételi kötelezettségének teljesítését nem nehezíti és egyébként sem jár a Részvénytársaság sérelmével’.

A bizottság véleménye szerint feltétlenül meg kell jelölni azt a fórumot, amelyik ebben a kérdésben a végleges döntésre hivatott.”

Báró Prónay György a kérdéshez szólva a bizottság javaslatát általánosságban elfogadja, a 16. pont módosításának tekintetében pedig azt javasolja, hogy az igazgató-választmány az átvétel ideje tekintetében ne foglaljon még most állást, hanem az 1932—1933. évi termelésű tűzifát illetően várjon ezévi május hó végéig, amikor a helyzet ismeretében az átvétel idejére megfelelő javaslatot tehet és az 1933—1934. évi termelésű tűzifát illetően ugyancsak ne most törtenjék döntés, hanem csak 1935. év folyamán javasoljon fix időpontot.

Kéri javaslatának elfogadását.

Gróf Esterházy Móric nézete szerint a leiratnak a leglényegesebb és legfontosabb pontja a 16-os, amely az átvétel idejét állapítja meg. Az átvétel tekintetében mindenképpen fix határidő megállapítását tartja szükségesnek. A maga részéről nem köti magát a bizottság által javasolt 3 hónapos meghosszabbításhoz, de lehetetlennek tartja a fának határidő nélküli lekötését. Nem lát nehézséget hosszabb terminus esetén sem, de miután vételi kötelezettségről van szó, a végső átvételi határidő megállapítását szükségesnek tartja. Hosszabb terminus esetén azonban bizonyos, hogy pl. a kétéves bükk tűzifa minősége javulni nem fog. A maga részéről elfogadja a bizottság javaslatát. A fának határidő nélküli lekötése a vételi kötelezettséget teljesen illuzóriussá teszi, inkább opció, vagy bizomány. Miután vételről van szó, a bizottság javaslatának elfogadásával a fix határidő megállapítását tartja kívántosnak.

Báró Prónay György és *gróf Esterházy Móric* újbóli felszólalása után *Véssey Ferenc* nem tartja helyesnek, hogy a Fagazdasági Tanács döntsön afelett, hogy a szerv mikor legyen köteles a fát átvenni. A kérdés nemcsak azokat érinti, akik fájukat a szervnek felajánlják, hanem a kívülállókat is. *Báró Prónay* indítványával szemben ellentétes álláspontot kénytelen elfoglalni, mert lehetetlen elképzelni azt, hogy a Fagazdasági Tanács csak a jövőben döntsön afelett, hogy a birtokosok által már most lekötött fát a szerv mikor legyen köteles átvenni. Az 1932—1933. évi tűzifát 3 hónap alatt legyen köteles átvenni a szerv, mert minden további halasztás a birtokosra csak veszteséget jelent. Indítványozza, hogy az egyesület a földművelésügyi miniszter úrhozi intézendő felterjesztésében kérje a Faforgalmi Rt-nak arra való kötelezését, hogy az 1932—1933. évi termelésű tűzifát júliustól számított 3 hónapon belül az egyes havi részletekkel együtt az 1933—34. évi termelésű tűzifa átvételi kötelezettségének pedig július hó végétől számított 3 havi késedelmén belül tartozzék eleget

tenni. Amíg átvételi kötelezettségének eleget nem tett, importra ne kapjon engedélyt.

Báró Inkey Pál a két ellentétes javaslattal szemben annak leszögezése mellett, hogy eredetileg minden kötöttségnek ellene volt s hogy az eredeti elgondolás az volt, hogy a Faforgalmi Rt. minden felajánlott fát a termelési időszak végét követő július hó végéig köteles átvenni, azt indítványozza, hogy a Faforgalmi Rt. a felajánlott fát július hó végéig legyen köteles átvenni.

Báró Prónay György a maga részéről, bármennyire tetszetősnek is látszik báró Inkey indítványa, nem hajlandó oly megoldást elfogadni, amely épp azoknak a kívülálló kereskedőknek kedvez, akik az erdőbirtokosok megkárosításán dolgoztak. A fa árának 30—40 pengős emelkedésében jelentkezett előnyt továbbra is biztosítani akarja a birtokosok részére, s nem hajlandó erről holmi átmeneti előnyökért lemondani. A szervet a kezdet nehézségein át kell segíteni s ezért báró Inkey javaslatával szemben a leghatározottabban állást foglal.

Véssey Ferenc az elhangzottakra néhány szóval reflektálva, báró Inkey Pál indítványához csatlakozik, azzal a kiegészítéssel, hogy a szerv mindaddig ne kapjon importfára behozatali engedélyt, míg a magyar fát el nem tudta adni.

Térfi Béla elnök az ellentétes indítványokat szavazás alá bocsátva, a szavazás eredménye alapján határozatilag kimondja, hogy az igazgató-választmány szótöbbséggel báró Inkey Pál indítványát, Véssey Ferenc javaslatával kiegészítve, tette magáévá.

Gróf Esterházy Móric ezután azt a kérését terjeszti elő, hogy a vezetőség az erdőbirtokosok tájékoztatása céljából az egyesület hivatalos közlönyében, az „Erdészeti Lapok”-ban az import tűzifa árait, az intézőbizottság határozatait és a havi átvételi százalékokat rendszeresen közölje. Egyben készséggel kijelenti, bár a szabad forgalom híve, hogy az a meggyőződése, hogyha nem lesz titkolódzás, sokkal nyugodtabb atmoszféra fog kialakulni.

Ügyvezető közli, hogy amennyiben az adatokat a földművelésügyi minisztérium rendelkezésére bocsátja, készséggel közölni fogja azokat.

Véssey Ferenc a tárgyalás alatt lévő rendelet 8. pontjára utalva megállapítja, hogy a rendelet világosan megmondja, hogy a behozott tűzifa ára a magyar tűzifa árvédelmének szemelött tartásával állapítandó meg. A rendelkezés azonban időközben nem lett betartva. Indítványozza, hogy az egyesület intézzen feliratot a földművelésügyi és kereskedelemügyi miniszter urakhoz és kérje a tűzifaáraknak olyképpen való megállapítását, hogy a hazai és import bükk tűzifa ára között 10.000 kg-ként legalább 30 P árkülönbség legyen.

Ügyvezető és *Véssey Ferenc* hozzászólása, valamint a megejtett szavazás után elnök határozatilag kimondja, hogy az igazgató-választmány szótöbbséggel az indítványt elvetette.

Gróf Esterházy Móric azzal kapcsolatban, hogy a rendelet módosításának szüksége felmerült, bár úgy mondták, hogy az a megfelelő retortákon már átment, utal nemcsak a földművelésügyi miniszter úrnak a 33-as bizottságban adott felvilágosításaira, hanem felolvassa a képviselőházban elhangzott interpellációjára március hó 21-én adott válaszát, ahol a földművelésügyi miniszter úr azt a kijelentést tette, hogy a tűzifa-kérdés megoldásánál mindenben az erdőbirtokosok javaslatát fogadta el. Megállapítja, hogy a rendeletnek több olyan pontja van, amely a Fagazdasági Tanács hozzájárulása nélkül jött létre. Kéri annak leszögezését, hogy nem lett minden a Fagazdasági Tanács határozatának megfelelően rendezve.

Ezután *gróf Teleki József* alelnök, aki a Múfa Behozatali Intézetnél az igazgató-választmány megbízásából az egyesületet képviseli, az intézet működéséről szóló jelentését terjeszti elő. Jelentésében beszámol az 1933. év folyamán külföldről behozott múfa-mennyiségekről, majd ismerteti a Múfa Behozatali Intézet működését, a rayonokat és az intézet pénzügyi mérlegét.

Az intézet 1933. évben a következő múfa-mennyiségek behozatalára tett javaslatot, melyet a kereskedelemügyi miniszter úr teljes mértékben honorált.

	Fűrészáru	Gömbfa	Bányafa	Faragottfa	
Ausztria	12.899	4.169	3.455	2.647	n. w.
Románia	7.272	792	829	2.034	„ „
Jugoszlávia	985	15	—	420	„ „
Csehország	2.283	7.160	3.987	282	„ „
Összesen:	23.339	12.136	8.271	5.383	n. w.

Ezenkívül fűrészelt lombfára román, cseh és jugoszláv viszonylatban 313 w, különböző lombfákra 2056 w, hegyezett szőlőkaróra 32 vagonra adtak még ki engedélyt. Az intézet jövedelme a részére megállapított illetékből 182.741 P volt. Az engedélyezés a kormány által megállapított kontingens keretén belül történt. Az intézet a kormány által vállalt 7000, majd 11.000 vagon osztrák fűrészáru behozatalát az életbeléptetett rayonirozási módszer segítségével biztosította. E módszer eredményeképpen lehetséges volt a 7000 v. osztrák fűrészárut már múlt év szeptember havában, a 11.000 vagon október hó végéig kiosztani. A 12.000 vagon összkontingenst az év végén még 400 vagonnal fel kellett emelni. A behozatal a multévi kontingensre 12.250 vagon telt ki. Az engedélyezés a kontingensek terhére a végrehajtóbizottság javaslatának megfelelően történt. Az intézet legnagyobb gondját a fűrészáru méltányos elosztási módja képezte. Az elosztásnál szem előtt tartandó volt körülmények következtében az intézet minden törekvése ellenére sem volt mindig abban a helyzetben, hogy a felek kérelmeit igényükhöz képest kielégíthesse.

A rayonok helyzete és az arányszámok, melyek az osztrák—ma-

gyar és cseh—román behozott famennyiségek között fennállanak, a következők:

	osztrák—magyar	cseh—román	osztrák—jugoszláv
	arányszám:		
1. Osztrák határtól Balatonig	9	1	—
1/a Balatontól délre, szerb határig	9	1	1:2
2. Duna mellett, Tolnáig	2	1	—
2/a Tolnától délre, szerb határig	2	1	1:1
3. Budapest és környéke	1	1	—
4. Duna—Tisza köze, cseh határig	1	2	—
5. Tiszántúl	1	6	—

Az intézet mérlege 182.714 P nyereséggel zárult.

A tiszta haszon ebből 26.516 P volt. A részvényesek osztalék címén 4875 pengőt kaptak. Jelentését ezekben előterjesztve, kéri a választmányt, hogy a jövőben követendő eljárásra vonatkozóan utasításokat és direktívákat adjon, hogy azok értelmében az intézet kebelén belül az erdőbirtokosok érdekeit megfelelően képviselhesse.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Rónay György a jelentéssel kapcsolatban szóvá teszi a Múfa Behozatali Intézetnek azt a véleménye szerint helytelen eljárását, hogy osztrák—magyar viszonylatban nem ad fűrészáru behozatalára engedélyt oly magyar kettős birtokosnak, akinek a birtoka, mint az Esterházy hitbizományánál is, a határon mindkét országban fekszik. A Múfa Behozatali Intézetnek ez az álláspontja azért tartathatatlan, mivel megfoszt egy magyar erdőbirtokost attól a jogától, hogy saját — bár határszélen termelt és a határszéli forgalom érdekében az Ausztriával kötött államközi egyezmény értelmében jogosan átkozható — fáját iparengedély nélkül eladhassa. Javasolja, hogy az Egyesület lépjen közbe a m. kir. kereskedelemügyi miniszter úrnál a Múfa Behozatali Intézetnek az ellen az eljárása ellen, hogy megtagadja egy magyar kettős birtokostól (az Esterházy hitbizománytól) a fűrészárura vonatkozó behozatali engedélyt azzal az indokolással, hogy csak bejegyzett cégeknek, kereskedőknek adhat engedélyt, a hercegi hitbizomány pedig nem bejegyzett cég.

Második javaslata pedig arra vonatkozik, hogy tegyen az Egyesület előterjesztést a földművelésügyi és kereskedelemügyi miniszter Urakhoz aziránt, hogy az osztrák—magyar vámszerződésben létesített úgynevezett Paritásos Bizottságban ne csak a magyar fakereskedelemnek, hanem a magyar erdőgazdaság és a fűrésziparnak is legyen érdekképviselője. Javaslataának indoklására előadja, hogy az említett Paritásos Bizottságban magyar részről csak a kereskedelmi érdekeltségnek vannak képviselői,

akkikkel, miután kizárólag saját érdekeiket nézik, mindkét ország erdőgazdaságát és fűrésziparát érintő kérdésekben megegyezésre jutni egyáltalán nem lehet. Így nem sikerült megegyezésre jutni a Magyarországra irányuló fűrészáru importot érintő ár, kötlevel és áruosztályozás fontos kérdéseiben. Amennyiben a megegyezés nem fog létrejönni, attól kell tartani, hogy egyrészlől a magyar marhakivitelben, másrészlől az osztrák fabehozatalban nem kívánatos szünet fog beállani, mely mindkét országra csak hátrányt jelenthet. A Rómában megindult tárgyalások is a kérdés sürgős rendezését kívánják.

Ügyvezető, Rónay György, báró Prónay György és Rimler Pál hozzászólása után az igazgató-választmány végül is Rónay György két indítványának egyhangú elfogadása mellett Rimler Pált felkéri az esetleges bizottsági tagság vállalására és egyben felhatalmazza az elnökséget a még szükséges urak felkérésére.

Mihalovich Sándor gróf Teleki József jelentésével kapcsolatban megjegyzi, hogy a Múfa Behozatali Intézet működése nagyban hozzájárult a hazai termelés fellendítéséhez. Sajnálattal állapítja azonban meg, hogy míg az osztrák fűrészáru termelés mindenféle privilégiumot és adókedvezményt élvez, addig a magyar termelés semminemű kedvezményben nem részesül. Oly irányú előterjesztés tételét javasolja a földművelésügyi és kereskedelemügyi miniszter urakhoz, hogy a magyar fa részére oly védelem biztosítás-sék, mint amilyent az osztrák élvez, s hogy külföldi származású fűrészárura csak azok kaphassanak behozatali engedélyt, akik előzetesen bizonyos százalékarányban magyar fát is vásároltak, s hogy a %-on felül vásárolt magyar anyagot éppen úgy vegyék számításba, mintha az illető kereskedők, vagy vállalatok ennek megfelelő mennyiségű osztrák árut hoztak volna be.

Ügyvezető annak a nézetnek ad még kifejezést, hogy megbízható adatok nélkül nem lehet eredményt elérni. Arra kéri *Mihalovichot*, hogy az érdekelt hazai uradalmaktól a fűrészáru termelésre vonatkozó adatokat szerezze be és bocsássa az Egyesület rendelkezésére.

Mihalovich Sándor az adatok beszerzését elvállalja.

Az igazgató-választmány az indítvány értelmében határoz.

Gróf Teleki József *Mihalovich* szavaira reflektálva, közli, hogy az osztrák fűrészáru azért van előnyösebb helyzetben, mert prémiumot kapnak, forgalmiadó előnyt élveznek és elköttya-vetyélik (sleiderolják). *Mihalovich* felszólalása értelmében módot fog keresni a kérdésnek a Múfa Behozatali Intézet keretén belül való tárgyalására, csak az adatok rendelkezésre bocsátását kéri.

Térfi Béla elnök közli, hogy az egyesület elnöksége az adatok birtokában fogja a további intézkedéseket megtenni.

Rimler Pál ezután a következő két indítványt terjeszti elő:

Első indítványa: Intézzon az Egyesület felterjesztést a földművelésügyi miniszter Úrhoz és kérje megfelelő tagsági helyek biztosítását a Fagazdasági Tanácsban és Intézőbizottságban a 10.000 kat. holdnál nagyobb erdőtulajdonosok és képviselőik részére, valamint azok részére, akik a jelenlegi megoldást ellenezték ugyan, de a kiadott rendeletek következményeit viselni kénytelenek. Úgy véli, hogy e komoly kérdés nem lehet közömbös sem az Elnökség, sem az igazgató-választmány előtt és bizalommal viseltetik a földművelésügyi miniszter Úr iránt, aki az Egyesület kérésének bizonyára helyet is fog adni. Kérését kiegészíti még azzal, hogy indítványa elfogadása esetén nyujtsanak módot arra, hogy a jelölés az elnökséggel közvetlenül és saját maguk ejthessék meg.

Második indítványa pedig, amely a szállítási igazolványokról szóló miniszteri rendelet 6. §-ával kapcsolatos, a következő: forduljon az Egyesület felterjesztéssel a földművelésügyi miniszter Úrhoz és kérje arra, hogy utasítsa az intézőbizottságot, hogy oly esetekben, amidőn valamely faraktár, vagy telep igazoltan több erdőbirtokos tulajdonát képezte és az erre vonatkozó iparigazolvány a rendelet életbelépte előtt lett kiállítva, ez esetben arra a fameny nyiségre, amit valamely társtulajdonos erdőtulajdonos kíván a közös telepre elszállítani, a szállítási igazolványok éppúgy adas sanak ki, mintha az iparigazolvány az illető erdőtulajdonos saját nevére szólna.

Báró Prónay György, gróf Esterházy Móric és báró Waldbott Kelemen hozzászólása után *Térfi Béla* elnök javaslatára az igazgató-választmány az indítványt kiadja az elnökségnek azzal, hogy azt csak abban az esetben hozza újból a választmány elé, ha nem sikerülne azt az indítványtevővel egyetértően elintézni.

Véssey Ferenc ezután a következő két indítványt terjeszti elő:

Első indítványa: köztudomású, hogy a hazai lucfenyőket a szu pusztítja és így a szállítási igazolványok hiányában az erdőkön visszamaradó lucfenyő tűzifa melegágyát képezi a szu további károsításainak. A luc tűzifát erdővédelmi szempontból is azonnal el kellene szállítani, eltekintve attól, hogy az erdön a teljes megromlás veszélyének is ki van téve.

Indítványozza, forduljon az Egyesület felterjesztéssel a földművelésügyi miniszter úrhoz, hogy hívja fel az intézőbizottságot arra, hogy a szukárosításból eredő tűzifára a szállítási igazolványokat Budapestre való szállítás céljából, a felek részére azonnal adja ki úgy, hogy ez ne számíttassék be a kontingensbe.

Második indítványa: Az intézőbizottság a szárazfára szóló igazolványok kiosztása alkalmával teljesen figyelmen kívül hagyja a fanemeket, holott a száraz bükkfa igen sok helyen már a befülledés határán van, amelyből származó kár a birtokost önhibáján kívül sújtja.

Miután már csak nagyon csekély mennyiségű száraz bükkfáról van csak szó, indítványozza, hogy ebben az ügyben is forduljon az Egyesület a földművelésügyi miniszter Úrhoz, hogy hívja fel az intézőbizottságot a szállítási igazolványok kiadására, az igazolványok azonban a kontingensbe természetesen beszámítandók.

Ügyvezető, Véssey Ferenc és báró Prónay György hozzászólása után az igazgató-választmány *Véssey első indítványát elfogadja*, a második indítványhoz azonban nem járul hozzá.

Ügyvezető bejelenti, hogy Payer István ny. h. államtitkár, kit az Egyesület az erdőtisztek gyermekeinek nevelését segélyező alap bizottságában delegált, magas korára és betegségére való tekintettel megbízatása alól való felmentését kérte.

Az igazgatóválasztmány ügyvezető javaslatára Payer Istvánt az Egyesület érdekében kifejtett működésének megköszönése mellett, a megbízatás alól felmenti és a fenti tisztség vállalására egyhangúan Beyer Jenő ny. miniszteri tanácsos vál. tagot kéri fel, aki azt el is vállalja.

Ügyvezető bemutatja a Magyar Turista Szövetségnek az Egyesülethez intézett megkeresését. A Szövetség arra kéri az Egyesületet, hogy az erdőtörvény tervezetére vonatkozóan tett észrevételeire az Egyesület tegye meg esetleges megjegyzéseit.

Ügyvezető javaslatára az igazgatóválasztmány a kérdésnek a legközelebbi választmányi ülés tárgysorozatába való felvételét határozza el, amelyen Ajtay Jenőnek e kérdéssel kapcsolatos indítványa is tárgyalandó lesz.

Ügyvezető javaslatára az igazgatóválasztmány a Gazdák Biztosító Szövetkezetének Nyugdíjpénztárát és báró Buttler Elemér földbirtokost egyhangúan az Egyesület tagjai sorába iktatja.

Ügyvezető végül szomorú kötelességet teljesítve bejelenti Gruber Gyula m. kir. gazd. főtan. ny. m. kir. főerdőtanácsos és béri Balogh Boldizsár uradalmi erdőmester egyesületi tagoknak elhúnytát. Javaslatára az igazgatóválasztmány elhúnytuk felett érzett őszinte részvételének jegyzőkönyvi megörökítését határozza el.

Térfi Béla elnök: Több tárgy nem lévén, megköszönve a szíves megjelenést, az ülést bezárja.

Kedvezményes tűzifa szállítási díjának mérséklése. A MÁV igazgatósága a magyar tűzifa részére a „Vasúti és Közlekedési Közlöny” ezévi 16. számában közzétett díjkedvezményének c) alosztályú díjtételeit 1—13 kilométeres viszonylatban április 12-től kezdődőleg 1 fillérrel csökkentette.

Írói tiszteletdíjak. Az Országos Erdészeti Egyesület 1930. évi május hó 30-án tartott igazgatóválasztmányi ülésében elhatározta,

hogy az egyesület 1930. év július 1-étől kezdődően az Erdészeti Lapokban megjelenő cikkekért írói tiszteletdíjat fizessen. És pedig: a szerkesztő részéről átdolgozást nem igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 64 pengőt, fordításokért vagy átdolgozást igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 32 pengőt, egyszerű közleményekért 16 oldalas ívenként 24 pengőt. Szíves tudomásvétel végett közli a kiadóhivatal.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. erdőőri és vadőri iskolák 1934. évi szeptemberi tanfolyama. A m. kir. erdőőri és vadőri iskoláknál (Esztergom és Szeged-Királyhalom) az 1934. szeptember havában megnyíló tanfolyamra való felvételi kérvényeket ez évi június hó 1-éig kell benyújtani.

A részletes pályázati feltételeket 40 fillér előzetes beküldése ellenében az érdeklődőknek az a m. kir. erdőőri és vadőri iskola küldi meg, amelybe a pályázó magát felvétetni kívánja.

Budapest, 1934. évi március hó.

M. kir. földművelésügyi miniszter.

12.000/1934. I/2. szám.

HIRDETMÉNY

az állami erdei facsetete- és suhángkiszolgáltatás feltételeiről.

Az államerdészeti csetetekertek facsetete- és suhángfeleslegei az 1934. év őszén és az 1935. év tavaszán az ezeket igénylő birtokosoknak az alábbi feltételek mellett fognak kiszolgáltatni:

I. alföldi erdők, fasorok, szélfogópászták és facsoportok telepítésére, továbbá az ország bármely részén lévő kopár és vízmosásos terület beerdősítésére erdei facsetete az államerdészeti csetetekertekben csomagolatlanul átadva, teljesen díjmentesen;

II. alföldi gazdasági fásítások céljaira suháng az államerdészeti csetetekertekben csomagolatlanul átadva, a kiszedési költségek megtérítése ellenében;

III. erdőterületek vágásainak és tisztásainak beerdősítésére, továbbá egyéb fásítási célra *erdei facsetete* s illetőleg *suháng* a meg-